

Generalmajor Heinrich Philipp von Reichenbach (1848)

Philipp von Reichenbach

(1783-1852), generał, komendant twierdzy

Honorowy Obywatel Miasta Torunia

Ur. 3 IX w pruskim Calbe n. rzeką Saale, niedaleko Magdeburga, jako syn Johanna Friedricha Ariberta, właściciela dóbr w Kargowej w powiecie Babimojskim w Wielkopolsce (1735 Calbe - 1790 Calbe) i Beate Sophie z d. Wiegleb (1752 Bayeruth - 1814 Calbe). Od 30 IV 1796 rozpoczął naukę w szkole kadetów w Berlinie, gdzie 30 III 1797 awansował na podoficera i jako chorąży podjął służbę w 12 pp. von Kleist w Prenzlau. W nim został mianowany 25 II 1804 ppor., a 25 IX 1804 został adiutantem w baonie 12 pułku grenadierów Prinz Carl von Preussen we Frankfurcie n. Odrą. W kampanii przeciw Francji w 1806 wziął udział w bitwie pod Auerstedt i dostał się do niewoli francuskiej po kapitulacji Erfurtu. Jako poddany westfalski został wyreklamowany 14 XI 1808 w randze kpt. z armii pruskiej i przeszedł do armii Królestwa Westfalii, gdzie służył jako ppor. w jednostce szaserów i w 1811 podniesiony został do stopnia kpt.

W 1812 wraz z napoleońską Wielką Armią odbył kampanię rosyjską i walczył pod Możajskiem i Smoleńskiem. Po bitwie pod Lipskiem ponownie wstąpił na służbę pruską w 26 pp. z Magdeburga i wziął udział w blokadzie Szczecina i oblężeniu Antwerpii, a także walczył przeciw Napoleonowi w bitwie pod Waterloo; za męstwo otrzymał Krzyż Żelazny II klasy, IX 1815 został kpt., a w następnym roku oficerem sztabu brygady w Erfurcie. Także w nast. latach służył jako oficer sztabowy. 30 III 1821 otrzymał stanowisko mjr. W sztabie 8 dyw., po czym 30 III 1823 został przeniesiony do sztabu V korpusu armii w Poznaniu.

30 III 1833 powierzono mu zadanie planowania teatru wojennego w pruskim sztabie generalnym. 30 III 1836 awansował do rangi podpłk., a 30 III 1837 został szefem sztabu I korpusu armii w Królewcu. 30 III 1838 otrzymał nominację na płk., a 7 IV 1842 na stanowisko komendanta Torunia. 2 lata później, 30 III 1844 został podniesiony do stopnia gen.- mjr. Przeszedł na emeryturę na podstawie rozkazu gabinetowego z 11 VII 1848 w randze gen. dyw. i chociaż 18 VII 1848 Rada Miejska zwróciła się do ministra wojny o pozostawienie go na stanowisku, decyzja została podtrzymana.

Jako dowódca garnizonu toruńskiego wprowadził w końcu 1845, po wykryciu sprzysiężenia powstańczego w Księstwie Poznańskim, stan oblężenia i przygotował twierdzę na ewentualny atak insurgentów m.in. poprzez budowę palisad przed bramami miejskimi. Za postawę w czasie rewolucji Rada Miejska przyznała mu w VII 1848 tytuł honorowego obywatela Torunia. Posiadał liczne odznaczenia pruskie (Roter Adler-Orden IV klasy (18 I 1837), Roter Adler-Orden III klasy z szarfą (8 IX 1840) oraz rosyjski Krzyż św. Włodzimierza IV klasy (21 XII 1816).

Był trzykrotnie żonaty. W pierwszym małżeństwie, zawartym 10 VI 1818 w Erfurcie z Franziscą Henriette von Schwichow (1799-1825) urodziło się pięcioro dzieci: Albertine Julie (ur. 1819 Erfurt), Wilhelm Heinrich (ur. 1820 Erfurt), Bernhard Philipp (ur. 1822 Erfurt), Philipp Paul (ur. 1823 Poznań) i Ulrike (ur. 1825). Drugie małżeństwo zostało zawarte I III 1826 z Wilhelmine Karoline von Schwichow (1795-1827). Po raz trzeci ożenił się 21 X 1827 z Luise Karoline von Burt (1794-1866) i w tym związku urodził się syn Louis Philipp (1834 Berlin). Zmarł 11 IV 1852 w Królewcu.

Opracowała: Magdalena Niedzielska

"Toruński Słownik Biograficzny" pod redakcją Krzysztofa Mikulskiego, Toruń 1998, tom 4, strony: 192-193. Towarzystwo Miłośników Torunia i Uniwersytet Mikołaja Kopernika.

[>>> Wróć do listy Honorowych Obywateli Miasta Torunia](#) [1]

Odnosiuki:

[1] <http://zdrowie.torun.pl/pl/node/1663>